

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Важливу роль у підвищенні конкурентоспроможності економіки та відновлення її зростання відіграє розвиток малого підприємництва. Досвід щодо реалізації державної фінансової політики підтримки малого підприємництва в Україні вимагає нових підходів до функціонування відповідних інститутів підтримки малого підприємництва.

Державну політику фінансової підтримки розвитку підприємництва слід розглядати як складову економічної політики, визначаючи її основні взаємозв'язки з іншими напрямками і сферами господарювання; структурувати функції держави у сфері управління процесами розвитку підприємництва; аналізувати й оцінювати вплив зовнішніх і внутрішніх чинників на ефективність функціонування підприємницького сектору економіки; планувати і прогнозувати результати функціонування підприємницького сектору економіки та визначати їхній вплив на розвиток національної економіки; свідомо створювати сприятливі умови для ефективного розвитку суб'єктів підприємництва, запобігаючи появі негативних умов і чинників господарювання; розробляти механізми реалізації державної політики сприяння ефективному розвитку підприємництва [1, с.323].

На сучасному етапі державотворення варто відмітити розпорошеність повноважень між різними інститутами державної фінансової підтримки малого підприємництва, зокрема потрібно забезпечити створення агентства зі спеціальними повноваженнями яке повинно стати базою для формування спеціалізованого уповноваженого органу, відповідального за реалізацію підтримки щодо малого підприємництва.

В даний час у складі Міністерства економічного розвитку та торгівлі функціонує Департамент розвитку підприємництва та регуляторної політики, ефективність функціонування якого у якості центрального органу підтримки малого підприємництва залежатиме від достатнього обсягу повноважень для координації різних міністерств та відомств, ефективної структури управління та фінансової стабільності.

На регіональному рівні для забезпечення державно-приватного партнерства та максимального наближення наявних механізмів фінансової підтримки до її безпосередніх та потенційних користувачів необхідно створити місцеві центри підтримки бізнесу, що підпорядковуватимуться

спеціально уповноваженому органу та співпрацюватимуть із регіональними фондами підтримки підприємництва.

Дослідження застосовуваних нині в Україні фінансових інструментів державної підтримки показало, що вони використовуються неефективно, їх перелік не є достатнім та державні програми підтримки позбавлені достатнього обсягу фінансування.

Основні напрями державної фінансової політики розвитку малого підприємництва мають бути орієнтовані на:

- продовження розробки середньо- та довгострокових стратегій розвитку малого підприємництва на державному та регіональному рівнях із забезпеченням належного бюджетного фінансування та оцінки реалізації запроваджених програм;

- збереження функціонування діючих підприємств, оскільки є тенденція до їхнього закриття, що зумовлено зниженням фінансових можливостей;

- забезпечення якісного розвитку суб'єктів господарювання, що досягається: посиленням експортної спроможності вітчизняних малих підприємств; спрощенням доступу до сучасних технологій; підвищенням рівня їхньої конкурентоспроможності; забезпеченням доступу підприємств до довгострокових кредитів для розширення існуючих та побудови нових виробництв, доступу до інформації про державні, муніципальні або приватні програми;

- застосування міжнародних стандартів оцінки державного регуляторного впливу на розвиток підприємництва, зокрема методики Євростату та Організації економічного розвитку та співробітництва з метою забезпечення порівняння даних;

- забезпечення доступу вітчизняних малих підприємств до європейських програм фінансової підтримки, таких як COSME та CIP та їх підключення до європейського порталу фінансової підтримки «Access to finance»;

- залучення представників підприємницької спільноти до складу тендерних комісій та розширення можливостей участі у публічних закупівлях шляхом: досягнення балансу централізації закупівель та їхнє введення до системи цілісного економічного розвитку країни; спрощення вимог до потенційних учасників у процедурах державних закупівель непрямыми засобами; встановлення стимулюючих конкурентних обмежень для суб'єктів малого та середнього підприємництва; а також напрацювання процедур запобігання монопольному становищу чи встановленню узгоджених дій суб'єктів господарювання чи органів державної влади у сфері державних закупівель, що здійснюються за неконкурентними правилами.

Розробка відповідних заходів державної фінансової політики розвитку підприємництва сприятиме стимулюванню їх розвитку.

Література:

1. Квасниця О.В. Пріоритетні напрями реформування державної фінансової політики розвитку підприємництва в Україні. *Формування фінансового механізму сталого розвитку України*: моногр. / за ред. д-ра екон. наук, проф. О.П.Кириленко та д-ра екон. наук, доц. О.І.Тулай. Тернопіль: ТНЕУ, 2017. 414с.

Запальська Ірина Вікторівна

ст. гр. ФМНВ -21

Нововолинський навчально-науковий

інститут економіки та менеджменту ТНЕУ

Науковий керівник - к.е.н., доцент Румянцева Г.І.

ДЕФІЦИТ БЮДЖЕТУ:

ПРИЧИНИ УТВОРЕННЯ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ

З-поміж усіх проблем сучасного суспільного життя найбільшу частку займають фінансові питання, особливо доходи і видатки держави, дефіцит бюджету та державний борг. Ця тема залишається актуальною на протязі багатьох десятиліть в результаті відсутності збалансованості бюджету, що зумовлена безперервним процесом проведення реформ різних галузей економіки та підсилена дією взаємопов'язаних між собою внутрішніх і зовнішніх факторів. Відсутня послідовність у проведенні соціально-економічних змін, перманентні політичні протиріччя та несприятлива економічна кон'юнктура загострили проблеми у системі державних фінансів.

Передусім, економічні труднощі спричинили утворення бюджетного дефіциту, які в результаті зумовлюють виникнення негативних фінансових та соціальних ефектів, відсутність адекватних до вимог часу стратегії розвитку національної економіки в умовах дефіцитності бюджету та неефективний механізм залучення позик як джерела фінансування дефіциту й непродуктивне їх використання призвели до швидкого накопичення боргу і концентрації платежів стосовно його обслуговування. Згідно цього, функціонування бюджетного механізму значною мірою залежить від шляхів скорочення дефіциту бюджету та забезпечення ефективного управління ним.

У процесі закладення теоретичних і практичних основ державних фінансів вітчизняні та зарубіжні вчені-економісти розробили підходи до обґрунтування сутності незбалансованості бюджету держави, проте